20/11/2022

Εκδήλωση-αφιέρωμα για τη μαρτυρική Σμύρνη από το «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»

/ Ενορίες

Αφιερωμένη στη Σμύρνη ήταν η ιστορική και μουσικοχορευτική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 19 Νοεμβρίου 2022, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Ένας ιστορικός αναστοχασμός, από την **Αδελφότητα Κρητών Πειραιά «Η ΟΜΟΝΟΙΑ»**, με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από την **Μικρασιατική καταστροφή**, στον τρόπο ζωής των Σμυρνιών πριν το ολοκαύτωμα και το χρονικό της ενσωμάτωσης των ξεριζωμένων στον εθνικό κορμό, πλαισιωμένα από Μικρασιατικούς χορούς και τραγούδια.

Η εκδήλωση, μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του **«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»** στο YouTube.

Η βραδιά λοιπόν, ήταν αφιερωμένη στη Σμύρνη όπως ήταν πριν την **μικρασιατική καταστροφή**, σε αυτό το κοσμοπολίτικο λιμάνι και μεγάλο εξαγωγικό κέντρο στις διεθνείς αγορές, έναν πολύβουο επίγειο παράδεισο, με ανθρώπους εργατικούς, μπεσαλήδες, που ο λόγος τους είχε βαρύτητα και ήξεραν να συνεργάζονται μεταξύ τους έντιμα.

Με κατοίκους Έλληνες, Οθωμανούς Τούρκους, Εβραίους, Αρμένιους, Λεβαντίνους και άλλες εθνότητες. Και με επικρατούσα γλώσσα των κατοίκων, τα ελληνικά, τη γλώσσα των εμπόρων και της καλής κοινωνίας, όπως την αποκαλούσαν, μαρτυρώντας έτσι την άνθιση της ελληνικής κοινότητας και τον εξελληνισμό της παιδείας των υπολοίπων.

Μέσα από αφηγήσεις, διανθισμένες με τραγούδια και χορούς, η Αδελφότητα παρουσίασε στους θεατές της εκδήλωσης, τον τρόπο της συνύπαρξης όλων αυτών των εθνικοτήτων, την καθημερινότητα των Ελλήνων, τον τρόπο ζωής τους και τις σχέσεις με τις άλλες εθνικότητες.

Η ενασχόληση των Ελλήνων με το εμπόριο, είχε ως αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς να αποκτήσουν τεράστιες περιουσίες, πράγμα που το αποδεικνύει το υψηλό επίπεδο διαβίωσης των περισσοτέρων, με τις αρχοντικές και πολυτελείς τους κατοικίες. Βλέπουμε ακόμη, ότι οι εμπορικές και επαγγελματικές τους σχέσεις με τους Ευρωπαίους, επηρέασαν όλες τις συνήθειες τους, ακόμα και τα ρούχα τους.

Στη **Σμύρνη** με την πολύ ανεπτυγμένη κοινωνική ζωή, υπήρχε μεγάλη άνθηση των ελληνικών γραμμάτων με πλήθος ονομαστών εκπαιδευτηρίων, σχολές και σχολεία. Ακόμα, οι Έλληνες είχαν ιδρύσει νοσοκομείο, ψυχιατρείο, ορφανοτροφείο και βρεφοκομείο. Γνωστά ήταν τα τυπογραφεία που λειτουργούσαν, οι εφημερίδες και τα περιοδικά, οι πνευματικές εστίες και οι λέσχες, και οι πολύ αξιόλογοι αθλητικοί σύλλογοι.

Δεν θα μπορούσε από την αφήγηση, να λείψει η αναφορά στα φαγητά και τα γλυκίσματα, που κατείχαν περίοπτη θέση στην καθημερινότητα των κατοίκων της Σμύρνης, με την μαγειρική και τα μυστικά της να μεταδίδονται από στόμα σε στόμα και από γενιά σε γενιά.

Ιδιαίτερη μνεία έγινε, στους διαφορετικούς τρόπους διασκέδασης της μεγαλοαστικής τάξης αφενός, και των λαϊκών στρωμάτων και των βιοπαλαιστών αφετέρου. Ακόμη στην αρχιτεκτονική και την ιδιαίτερη ανάπτυξη των τεχνών.

Το δύσκολο μέρος της αφήγησης, ξεκίνησε όταν άρχισε η περιγραφή της

μικρασιατικής καταστροφής και της προσφυγιάς που την ακολούθησε, εξιστορώντας τις τραγικές στιγμές, τον πόνο, την απώλεια και ύστερα τις αφόρητες συνθήκες που κλήθηκαν να ζήσουν οι ξεριζωμένοι Μικρασιάτες τις πρώτες σκληρές μέρες στην μητέρα πατρίδα, που τους υποδέχεται χωρίς καμία ουσιαστική υποδομή.

Η Μεγάλη Ιδέα έγινε στάχτη στα ερείπια της Σμύρνης και αυτό ήταν το δραματικό τέλος της μακραίωνης ελληνικής παρουσίας στην περιοχή. Και η αφήγηση ολοκληρώθηκε με την μεγάλη συμβολή των Μικρασιατών, με την βαθιά πίστη και το έντονο θρησκευτικό συναίσθημα που τους χαρακτήριζαν, στην μετέπειτα πρόοδο της Ελλάδας.